

ARN. CLAPMARIUS
De
A R C A N I S

RERVM PVBLICARVM,

Illustratus

A. IOAN. CORVINO. IC.

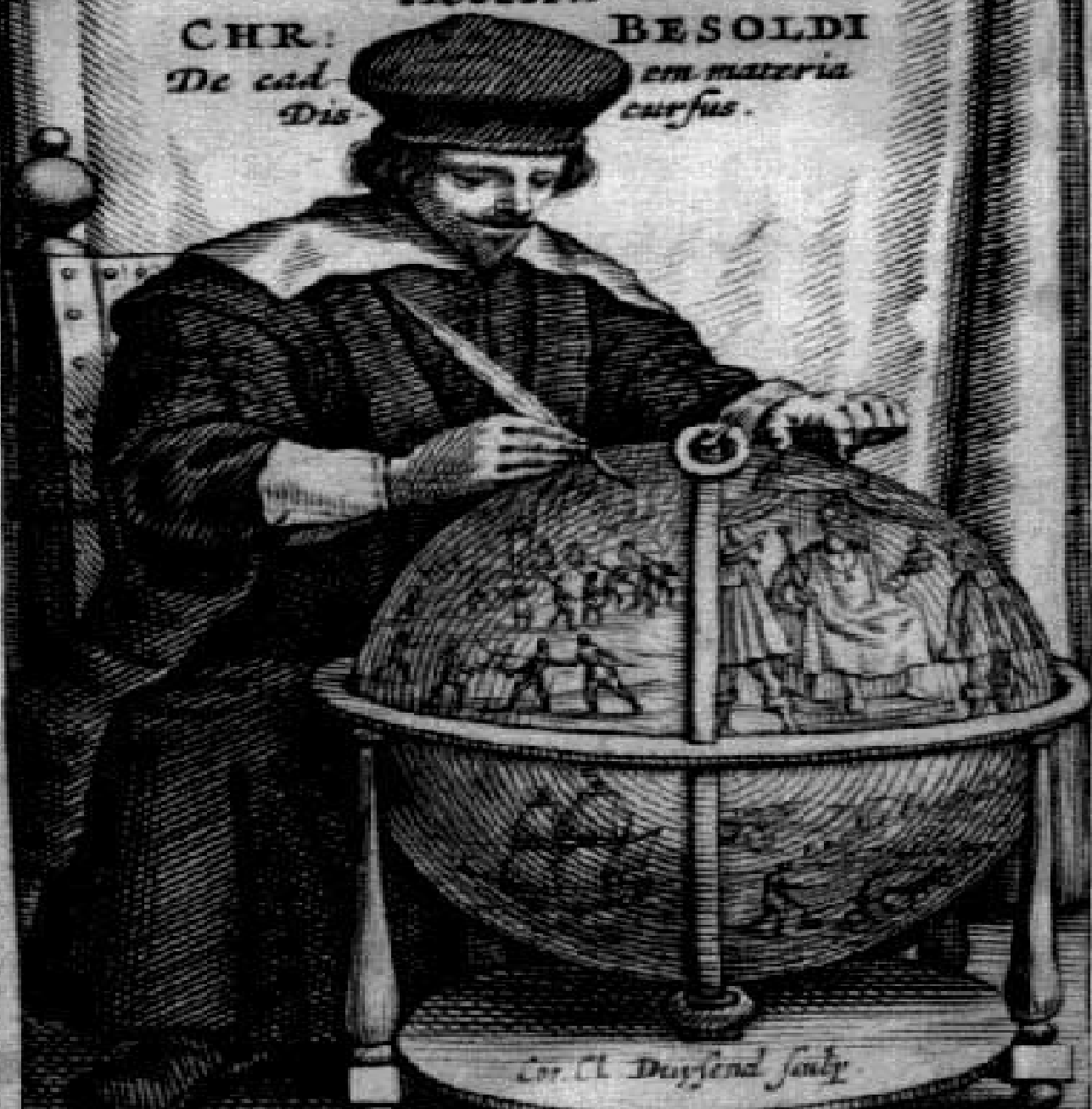
Accessit

CHR:

De cad-
Dis

BESOLDI

em materia
curfus.

Cor. Cl. Dreyfend sculpsit.

Amsterodami,

Apud Ludouicum Elzevirium. Anno 1641.

ARN. CLAPMARI
DE
ARCANIS
RERVM PUBLICARVM
Libri sex, illustrati
A IOAN. CORVINO LC.
Accessit,
CHR. BESOLDI
De eadem materia discursus.
NEC NON
ARNOLDI CLAPMARI
Et Aliorum conclusiones de
IVRE PUBLICO.

*Videntur lu-
thores non
bona nata*

Amsterdam,

Apud Ludovicum Elzevirium, 1641.

IOANNES ARNOLDVS
CORVINVS

Juris-Consultus

LVDOVICO
ELZEVIRIO

S. P. D.

REddo tibi, mi Elzeviri, viri Cl. Arnoldi Clapmarii libros de Arcanis Rerumpublicarum, juxta ejusdem, & annexas de jure publico disputationes, tuo rogatu, à me recensitos. Quid præstiterim, docebit *autopsia*. Scilicet exemplar, mihi traditum, passim ab infinitis mendis typographicis, in græcis maximè allegationibus, expurgavi, voces à grammatothectis hiulcatas restitui, textum majore characterum varietate distinxi. Erat sanè

IOANNIS CONVINI I.C.
BREVIARIUM
DE

Arcanis Rerumpublicarum.

Arcana Rerumpublicarum, quæ, in Historico-
rum, aliisque scriptis spar-
sim & intercisè notata,
laudando ausu in unum
comportare studuit vir Cl. Arnoldus
Clapmarius, pro fine habent Reipu-
blicæ salutem. Hæc in ejusdem diu-
turnitate consistit, & Imperantium
securitate. Vtraque, ut obtineatur, in offi-
cio continendi, juxta Imperii avidos,
qui libertatis sunt amantes; Non a-
perta quidem & regia viâ; sed per
tectâ utriusque imagine simulacra,
Quippe quod apud tales, ex præsentis
Reipublicæ odio, nec legum ullus sit
locus, nec rationis. Atque inde quidem
est, quod arcanis istis, non minus quàm
simulacris, quasi ἐξ ἀνάγκης, Principes
utuntur. Non tamen sine privatorum
in communi vitâ exemplis. Sanè ta-
lium arcanorum vestigia in omni hu-
manâ

ARNOLDI CLAPMARIII
DE
ARCANIS RERVM
PVBLICARVM,
LIBER PRIMUS.

CAPVT I.

Qui est
de iure
Impe-
rii.

*Occulta & abstrusa artes Reipublica consti-
tuenda atque conseruanda : Rationes & le-
ges quid apud plebem possint : Simulacra
Deorum.*

DUO sunt potissimum, quæ
in considerationem ve-
niunt in omni Republica
componenda, conseruan-
daque. *Primum* non est
vnius generis, sed spectat
tum securitatem eorum, penes quos est,
ut ait Aristoteles, *πολιτεία*, id est, *sum-
mum Imperii Ius*. tum etiam pertinet ad
presentem Reip. statum confirmandum
atque conrobmandum. Nam præterquam
quod, ut D. Augustus olim dicebat, *cum
omnia quæ præclara sunt, tum imprimis sum-
mum Imperium cum invidia conjunctum est;*
permulti, vel fatietate præsentis Reipu-
blicæ, vel animi mobilitate novis Impe-
riis student, qui facilè, nisi illis obex ali-
quis opponatur, frenumque injiciatur,
Republ. occupabunt, & iis qui princi-
patum

*Salus
Reip.
consistit
in duo-
bus.*

*Primo
in secu-
ritate
eorum
qui im-
perant,
presen-
tisque
Reip.
diutur-
nitate.*

CHRISTOPHORI
BESOLDI IC.

DE

Arcanis Rerumpublicarum,

CAPVT I.

De Arcanis convenientibus statui omni.

Non solum subditi Religio-
ne, educatione, legibus, aliis-
que similibus mediis ad Po-
liticam deducendi sunt feli-
citatem: sed & Majestas Im-
perii, salutis cum sit tutela;

*Arcanorum
Imperii
necessitas.*

ideo statum, formamque Reipublicæ, &
suam etiam auctoritatem, mediis quibus-
dam tueri debet is, qui imperat. Quæ ar-
cana Reipublicæ, vel secreta Imperii, com-
muniter vocitantur; & quæ Aristot. *l. 5. polit.*
cap. 3. τῶν πολιτικῶν σοφισμάτων, alibi,
κεντρικά, item *χετισκευάσματα,* appellat.
Vide Conradum Cerneman. *in laboribus Iulii
Cæsaris. num. 214.* & Facium *in præfatione
Politice. Livianæ.* Et hæc ita per consequen-
tiam populi quoque salutem concernunt:
cum salus Principis ac status spectet cum-
primis ad publicam tranquillitatem. Ea ab
Arnoldo Clapmaro, prudentissimo juvene,

*Arnoldi
Clapmar-
rii laus.*

ARNOLDI
CLAPMARIJ,
FRANCISCI
ROSELLI
ET
WOLFGANGI HEINRICI
RUPRECHTI
Conclusiones
DE
IVRE PVBLICO.

Amsterodami,
Apud Ludovicum Elzevirium, 1641.

3

Illustrissimo Potentissimoque

PRINCIPI MAURICIO,
Landgravio Hassiæ, &c. Domino
meo clementissimo.

Nexus nominis tui tum magni-
tudo, tum singularis erga me
clementia, magne Princeps
tantum potuit, ut non solum
me tantarum rerum non immem-
orem redderet, sed & faceret
audacem. Neque enim debuit tuarum virtu-
tum recordationem ullum temporis locorumve
intervallum mihi eripere, neque potuit impone-
re, quo minus tibi rationem redderem otii atque
officii mei. Equidem ex quo tua autoritate at-
que consilio hanc in Academiam concessi, non
tantum id me composui, ut in officio essem, quod
à me requirebat fides mea, verumetiam ut sa-
tisfacerem expectationi atque commendationi
tue, qua ut imbecillitatem meam, ita etiam
multorum hominum opinionem facile supera-
sti. Quo majore mihi ope nitendum fuit, ut cum
propter insigne tuum de me Iudicium, cujus me
suppudebat, pro tenuitate mea; tum propter of-
ficii hujus mei difficultatem, cui ego vix par-
sum, & Academia huic otii mei constaret ra-
tio, & te commendationis non peniteret tua.
In hoc studiorum laborumque stadium ingres-
sus, dum me respicio, atque nunc hoc, nunc il-
lud parturio, commodum mihi excidit disputa-
tio hac de Iure publico: Cujus studii difficultas,
quantum apud nonnullos valet, qua eos à tam
laudabili absterreat negotio, tantum apud me
potest dignitas, qua me ad tantæ rei magnitudi-

DISPUTATIO I.

5

De

IURE PUBLICO

excerpta ex C. Corn. Tacito

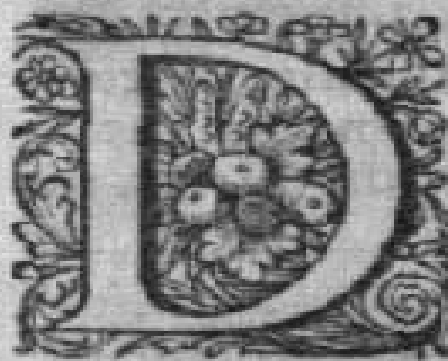
Praside

ARNOLDO CLAPMARIO

Respondente

Ioan. Christophoro Kotzero.

THESIS I.

DE Cocccio & Capitone Tacitus, de Scævola Vellejus, de Tuberone Pomponius, de Tito Aristo Plinius, de aliis alii, eos scientissimos fuisse tum publici, tum privati Iuris: Caterum in Historiis peregrinos esse, qui negant Ius publicum usquam extare.

II.

Neque enim ea, de quibus Ammianus loquitur, fuisse quaedam, quorum seriem scrutari non licuit, nec si licuisset, proferre decebat in publicum, de Iure publico intelligenda sunt: Neque etiam in Commentario, sive Rationario Imperatorum, cujus capita commemorant Tacitus, Suetonius & Dion, continebatur Ius publicum.

III.

Est autem Ius publicum, ut recte Ulpianus quod ad statum Rei Romana spectat. Eadem significatione apud Tacitum 4. Histor. Status Imperii. Et consistit in sacris, in sacerdotibus,

Ius publicum quid, & in quibus consistat.